

Подъ общъ системъ... , че не конкретното въ живота,
Отвлеченото е начало на свобода,
А отъ свободата по правъ пътъ е изходъ
Къмъ правда; съ нея пъкъ логически изводъ
Се прави, за да се постави и докаже:
Това е общо туй случайно. и не важи!»
Тукъ дъхъ пое и тѣй, кат' истински мъдрецъ,
Моллата своята рѣчь изгълчи наконечъ:
«И питамъ ви сега, Халифе ти и стари
Вий мъдреци: това откраднато магаре
Отвлечено ли е? Какъ и по какъвъ системъ
За него би могли ний рѣчь да подведемъ?
По всички данни се вижда че случайно
Е то откраднато... а вамъ е вече знайно,
Че...»

— «Стига! тука се намръщений Халифъ
Обади: — Святъ Аллахъ, ти само да си живъ,
Съсъ твойтъ мъдрости, брътвежи и примѣри,
Макаръ случайно, ти магарето намѣри.
Веднѣжъ откраднато — дѣломъ и на слова
Е то отвлечено... Но ей че прорева
Срѣдъ мъдрецитѣ то.» Извитъ къмъ сиромаша
И къмъ молитѣ, що уплашени сумтяха,
Халифътъ продължи: «Хай земай си това
Магаре! Но сакънъ да си му далъ трѣва —
За него доста е бодили саморасли...
Слѣдъ работа, кога заспи надъ празни ясли,
Отдалечено отъ свѣтовний буренъ шумъ,
То нека пакъ да си залѣгва празний умъ
Съ отвлечености и кроене на системи...»